

Αριθ. 38-39.

Έτους Δ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 22 ΜΑΙΟΥ 1829.

Τιμή της Συνδρομής

Έτησια, Τέσσαρι Διόσταλα 6

Εξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μόνον τῷ Γραμματεῖ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Διτάξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 12,368. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα Δ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επειδὴ περιστάσεις διάφοροι ἀνέβαλον τὴν Δ' Συνέλευσιν τῶν Πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους, ἐπέκεινα τῆς προδιορισθείσης ἡμέρας διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 10,049 προεκδοθέντος Ψηφίσματος.

Επειδὴ τὰ αἴτια, διὰ τὰ ὅποια αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Κράτους προσεκληθῆσαν ἐπιμόνας εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Πληρεξουσίων τῶν, εἶναι καὶ σήμερον τοσοῦτον κατεπείγοντα καὶ σπουδαῖον ὥστε ἤσασιν καὶ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου, Ψηφίζομεν:

Α'. Οἱ Ἐκτάκτοι Ἐπίτροποι καὶ Προσωρινοὶ Διοικηταὶ τοῦ Κράτους, συμμορφούμενοι μὲ τὰς εἰς τὸ Ψήφισμα τοῦτο συναπτομένης ὁδηγίας, θέλουσι λαβεῖν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα μετὰ τῶν κατ' ἐπαρχίας Δημογεροντῶν, διὰ νὰ γίνωσιν αἱ ἐκλογαὶ τῶν Πληρεξουσίων Ἀντιπροσωπῶν χάρις περισσότεραν ἀναβολὴν.

Β'. Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις θέλει συγκροτηθῇ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργεῦς τὴν 25 τοῦ Ἰουνίου, καὶ εἰ Πληρεξουσίου θέλουσι παρενθῆναι ἐκεῖ ἀπὸ τῆς 20 τοῦ ἰδίου μηνός.

Γ'. Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἔχει τὴν καθέδραν τῆς εἰς τὴν ῥηθείσαν πόλιν, καθ' ὅσον διαρκέσῃ ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις.

Εν Αἰγίνῃ, τῇ 16 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 12,369. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπίτροπους καὶ Προσωρινούς Διοικητάς.

Ἡ προδιωρισμένη ἡμέρα διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς

Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως παρήλθε, καὶ οἱ πληρεξουσίοι τῶν ἐπαρχιῶν δὲν ἐκλέχθησαν εἰσὶν δι' αἰτία, τὰ ὅποια προῖδομεν, καὶ δὲν ἡμελήσαμεν κανὲν μέσον τῆς δυνάμεώς μας, ἐπιτήδειον νὰ προλάβῃ τὰς συνέπειας τῶν.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὰς ὅποιας ἐλάβομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ περιέλθωμεν, ἐξεφράσαμεν καθαρὰ εἰς τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν, οἵτινες πανταχοῦ μᾶς περιεκύκλουν, τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι μᾶς ἠνάγκαζον νὰ τοὺς ζητήσωμεν ἐπιμόνας τὴν ταχείαν καὶ τακτικὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων τῶν, ἀποδεικνύοντες προφανέστατα ὅτι ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ἀσφάλεια, τὰς ὁποίας ἔχαιρον ἤδη, δὲν ἐγχερσωτοῦντο εἰμὴ εἰς τὴν παύσιν τῆς ἀταξίας, τῆς ὁποίας ἐγένοντο θύμα εἰς τὸ διαστήμα τοσοῦτον χρόνων, ἀλλ' ὅτε ἡ στερήσις τῆς εὐταξίας προὔπεθετο ἀεσμοθεσίας, καὶ αἱ θεσμοθεσίαι διὰ νὰ εἶναι σταθεραί, ἔπρεπε νὰ στηρίζωνται εἰς βάσεις νομίμους, τὰς ὁποίας ἀποκλειστικῶς μία Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐδύνατο μόνον νὰ θέσῃ.

Ὅπου δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκπληρώσωμεν αὐτὸ τὸ χρέος μὲ τὴν ἄμεσον παρουσίαν μας, τὸ ἀναπληρώσαμεν δι' ἐπισήμων ἢ ἰδιαίτερων ἐπιστολῶν μας.

Ἀλλὰ μ' ὅλας αὐτάς τὰς προσπάθειάς μας, δὲν ἐπιτύχομεν τοῦ σκοποῦ μᾶς εἰς τὰς ἐπαρχίας, καθότι ἀλλαι ἀφιέρωσαν εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον τὰς πληρεξουσιότητάς των, ἀλλαι ἐπροώδευσαν ἕως εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐκλογέων τῶν, καὶ ἡμεῖς ἐταχύνσαμεν νὰ ὀνομάσωμεν ἀμέσως τοὺς προέδρους τῶν ἐκλεκτικῶν συνεδρίων τῶν, ἀλλαι τέλος πάντων ἀσχολοῦνται εἰσὶν εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐκλογέων τῶν.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐμπιστοσύνην τῶν ἐπαρχιῶν, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἀνέθεσαν τὰς πληρεξουσιότητάς των, εἰμὴ ὑποχρεοῦντες αὐτάς μὲ τὸν πλῆθος κατεπείγοντα τρόπον εἰς τὸ νὰ ἐκλέξωσι χωρὶς περισσότεραν ἀναβολὴν τοὺς πληρεξουσίους τῶν, καὶ ἐπαναλαμβάνομεν τὰς αὐτὰς αἰτήσεις μας εἰς ὅσας ὠνόμασαν ἤδη τοὺς ἐκλογαίς των, καὶ εἰς ὅσας ἀσχολοῦνται νὰ τοὺς ὀνομάσωσιν.

Ἀγγυεῖλαμεν εἰς τὴν προκήρυξίν μας τῆς 4-16 Μαρτίου καὶ εἰς τὰς μετ' αὐτῆς συνταχένους προτάσεις, ὅτι εἰς ἑλλειψιν νόμων βασιτικῶν περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων τῶν τοῦ χρόνος μας νὰ κάμωμεν πᾶν ὃ, τι ἐξάρτητα ἀπὸ ἡμᾶς, διὰ νὰ ἐγγυηθῶσι τὴν εὐταξίαν τῶν ἐκλογῶν προσηλαπτικοί τινες τύποι.

Μολοντούτο, κατά τὰς ἐπαρχίας λαμβάνομεν πληρο-
φάνειαν, φαίνεται ὅτι πολλὰ ἐπαρχίαι, ἐξ ὧν μᾶς ἐνέ-
σαν τὰς πληρεξουσίουτάς των, θέλουν ἔχει ἰσως ὀλι-
γότερον ἀνταρκτικὴν νὰ ἐκλέξωσι τοὺς πληρεξουσίους των,
καὶ ἐκλέγοντο καὶ τοὺς ἐκλέξωσιν ἀπευθείας, χωρὶς νὰ κατα-
γεγῶσιν εἰς τὸ τυπικὸν μέσον τῶν ἐκλογέων.

Ἀλλὰ ἰσως ἤθελαν προκρίνει ὁμοίως αὐτὸν τὸν τρό-
πον, διὰ νὰ ταχύνωσι τὰς ἐκλεκτικὰς ἐργασίας των,
ἢ τοιαύτη ἀπόφασίς των δὲν εἶναι ἀποδλητέα, καθ-
ὼς ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ δὲν ἐναντιοῦται
κάνένα νόμον, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐπιφέρῃ ἄμεσον ἀπο-
λεισμα τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων, οἱ ὅποιοι χαί-
ρουσι δικαίῳ τῷ λόγῳ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ.

Σὰς ἐπιφορτίζομεν λοιπὸν νὰ δημοστεύσεται τὴν δια-
κρίσιν ταύτην εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Τριτάτου σας,
καὶ συνομιλοῦντες μετὰ τῶν δημογερόντων ἐκάστης, νὰ λά-
βετε τὰ ἀνήκοντα μέτρα, διὰ νὰ ἐκλεχθῶσιν οἱ πλη-
ρεξουσίου τῶν ὅσον εἶναι δυνατόν συντομώτερον. Θέλετε
παρευρεθῇ εἰς τὰς συνελεύσεις, τὰς ὁποίας θὰ συγκαλέ-
σεται ἐπὶ ταύτῃ, καὶ διὰ νὰ ταχύνετε, ὅσον εἶναι δυ-
νατὸν, τὴν ἐκτέλεσιν των, θέλετε πέμψαι εἰς τὰς
ἐπαρχίας, ὅπου δὲν δύνασθε νὰ παρευρεθῆτε αὐτο-
προσώπως, ἕνα ἀπεσταλμένον ἐκ μέρους σας. Θέλετε
ἐπικυρώσει ἔπειτα διὰ τῆς ὑπογραφῆς σας τὰ ἔγγραφα
τῶν ἐκλεκτικῶν πράξεων, τῶν ὁποίων θέλετε πέμψαι
πρὸς ἡμᾶς ἀντίγραφον, χορηγούντες τὰ πρωτότυπα εἰς
τοὺς ἐκλεχθῆσομένους πληρεξουσίους. Ὅπου δὲ αἱ ἐκλογαὶ
ἔγιναν ἢ θέλουν γένη κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 10,049 ψήφι-
σμα, καὶ τὰς ἐπισυναρθεύσας ὁδηγίας, ἐκδοθέντας τὴν 4
Μαρτίου, δὲν θέλετε προσαρμόσει καμμίαν ἀπὸ τὰς ὁποι-
ας ἤδη σὺς διευθυνομεν.

Ἐπ' αὐτῷ ταύτῃ σὺς ἐγκλείομεν τὸ ψήφισμα, τὸ ὁ-
ποῖον προσδιορίζει τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ Ἐθνικὴ Συνέ-
λευσις θέλει συγχροθῇ, καὶ ἀναγγίλει τὰ μέτρα τῆς
ἀνάγκης, ἥτις τὴν ἀπαγορεύει, διὰ νὰ ἐκπληρωσῇ
τὰ ὁποία σὺς ἐπιφορτίζομεν ὑμᾶς διὰ τῆς παραύσης ἐπι-
στολῆς μᾶς μετὰ τὴν δραστηριότητά καὶ τὸν ζῆλον, τὰ
ὁποία σὺς χαρακτηρίζουν.

Ἐκ Αἰγίνης, τῇ 16 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Ἀρ. 2,474. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΑΒ.

Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὴν μεγάλην ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπαρῇται ἡ δι-
καιοσύνη καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀπὸ νο-
μίμων καὶ τακτικῶν ἀρχῶν, πρὸς ἀπεκατάστασιν τῆς κοινῆς
ἡσυχίας καὶ εὐταξίας.

Θεωροῦντες ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων, εἰς τὰς ὁ-
ποίας ὑπόκεινται αἱ ἐπαρχίαι αὗται, τὸ ὑπ' Ἀρ. 8,268 περὶ
διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ψήφισμα, ἐκτελούμενον εἰς
τὰ ὁργανισμὸν Τριτάτου τῆς Ἐπικρατείας, δὲν δύναται
κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἐνεργηθῇ καθ' ὅλην τὴν ἑκτάσιν καὶ εἰς
τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα.

Ἀκολουθήσαντες τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων τοῦ ψήφισμα-
τος τούτου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου,

Ψηφίζομεν.

Α. Μέχρις οὗτου συστηθῶσιν αἱ Δημογεροντίαι εἰς ὅσα
μέρη τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος δὲν ἐπυσηθήσαν εἰσεῖν, οἱ Προ-
σωρινοὶ Διοικηταὶ ἐκπληροῦσιν ἐντὸς τῆς διοικητικῆς περι-
φερείας των τὰ τῆς πολιτικῆς καὶ διορθωτικῆς δικαιοσύνης
ἔργα τῶν Εἰρηνοδικῶν, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ
ὑπ' Ἀρ. 8,268 Ψηφίσματος.

Β. Συσταίνεται εἰς Σάλαον ἑν Πρωτόκλητον Δικαστήριον,
τοῦ ὁποίου ἡ δικαιοδοσία ἐκτείνεται προσωρινῶς εἰς ὅλας
τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Γ. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο σύγκαιται ἀπὸ ἑνα Προέδρου,
δύο Συνδικαστῶν καὶ δύο Παρέδρου.

Ο. Πρόεδρος καὶ οἱ δύο Συνδικασταὶ διορίζονται ἀπὸ
τὴν Κυβέρνησιν, οἱ δὲ δύο Παρέδροι ἐκλέγονται ὁμοίως
ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς Ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας
τῆς πόλεως, ὅπου τὸ Δικαστήριον συνεδριάζει.

Δ. Ἐχει ἕνα γραμματεῖα καὶ ἕνα ὑπογραμματεῖα δι-
οριζομένους καὶ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ε. Ἐν μέλῳ τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκλέγεται με-
ταξὺ τῶν ἔχοντων βαθμὸν τοῦλάχιστον ἑκατοντάρχου.

ΣΤ. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὰς πο-
λιτικὰς καὶ ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις, καὶ διὰ τὰ παρὰ
τῶν στρατιωτῶν πραττόμενα πταίσματα ἢ ἐγκλήματα.

Ζ. Κρίνει ἀνεκκλητῶς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, ὅσαι
δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ 100 διστάλια.

Η. Αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰ 100 διστάλια ὑποθέσεις ἐκ-
καλοῦνται ἐνώπιον τοῦ ἀνεκκλητοῦ Κριτηρίου.

Θ. Ταὶ 35, 36 καὶ 37 άρθρα τοῦ ὑπ' Ἀρ. 8,268
περὶ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ψηφίσματος, κανο-
νίζουν τὴν ἐγκληματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου
τούτου.

Ι. Τὸ Δικαστήριον, παραδεχόμενον ἐπιδικαστικὰς Δύο
ἀξιωματικούς, ἔχοντας τὸν ἴδιον βαθμὸν τοῦ ἐγκαλου-
μένου, καὶ ἔχν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι στρατιώτης, πέν-
ταρχος, ἀέκρχος, ἢ εἰκοσιπένταρχος τῶν βαθμῶν τῆς
πεντηκοντάρχου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Πληρεξουσίου Τοποτη-
ρητοῦ, κρίνει ἀνεκκλητῶς τὰ παρὰ τῶν στρατιωτικῶν πρατ-
τόμενα πταίσματα, ἢ ἐγκλήματα.

ΙΑ. Αἱ ἐπιφέρουσαι πινὴν θανάτου ἀποφάσεις τοῦ δι-
καστηρίου τούτου, κρίνοντος ὡς δικαστηρίον στρατιωτικόν,
ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ πολεμικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-
κρατείας, τοῦ ὁποίου μίᾳ ἐπιτροπῇ, συγκαταμένη ἀπὸ πέν-
τε μελῶν καὶ ἐκλεγομένη κατὰ κλήρον, ἀποφασίζῃ ὁ-
ριστικῶς.

ΙΒ. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, κρίνον ὡς Δικαστή-
ριον Πολεμικόν, θέλει ἀκολουθῇ τὰς εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 180
διάταγμα ποινικὰς διατάξεις.

ΙΓ. Αἱ περὶ συνθέσεως, ἀρμόδιότητος, καὶ δικαιοδοσίας
διατάξεις, αἱ περιεχόμεναι εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 8,268 ψήφι-
σμα, ἐφαρμόζονται εἰς τὸν προσωρινὸν δικαστικὸν ὁγα-
νισμόν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνου-
σι τὸ παρὸν ψήφισμα.

ΙΔ. Ἡ κρίσις τῶν ἐγγῶν διὰ πολιτικὰς, διορθωτι-
κὰς, ἐγκληματικὰς καὶ στρατιωτικὰς ὑποθέσεις, ὅσαι διαβῶν
τὴν ἀρχὴν τῶν πρὸ τοῦ 1,828 ἔτους, ἀναδύονται μέχρις
οὗ αἱ περιστάσεις ἐπιτρέψωσι νὰ ἐρῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν

τῶν νεότερον νῦν καὶ καὶ πρὸς τὸν ἀνταρτικόν, ἢ

καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὸ περί
διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ψήφισμα καθ' ὅλην τοὺ τὴν
ἐκτασιν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 1 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ἀρ. 12,415. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀπολαύσωσιν, ὅσον ἐνδέχεται ταχύ-
τερον, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος τὰ καλὰ τῆς
εὐνομίας καὶ εὐταξίας, καθόσον αἱ περιστάσεις ἐκείνου τοῦ
μέρους ἐπιτρέπουσι.

Συμφώνως μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 12,414-ΑΒ
Ψηφίσματος.

Διατάττομεν.

Α'. Ἐν Πρωτόκλητον Δικαστήριον, τοῦ ὁποῖου ἡ δικαιο-
δοσία ἐκτείνεται εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς
Ἑλλάδος, συσταίνεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς Σάλανα
κατὰ τὸν ἀκόλουθον διορισμὸν τῶν Δικαστῶν, Παρέ-
δρων, καὶ Γραμματέων:

Πρύεδρος, ὁ Κύριος Νότης Μπότσαρης.

Συνδικασταί, οἱ Κύριοι Δημήτριος Γουζέλης καὶ
Δανιὴλ Παῖας.

Γραμματεὺς, ὁ Κύριος Εὐστράτιος Πετρίδης.

Οἱ Πατέδροι καὶ ὁ ὑπογραμματεὺς θέλουσι δια-
σθῆναι κατὰ τὴν Στερεᾶν Ἑλλάδα Πληρεξού-
σιον Τοποτηρητὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Β'. Οἱ Δικασταί, Πατέδροι, καὶ Γραμματεῖς τοῦ Πρω-
τόκλητον Δικαστηρίου τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος θέλουσι
κάμει τὸν εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 10,153 διάταγμα ἐνδιαλαμ-
βανόμενον ὄρκον, εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς καθέδρας τοῦ
Δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιερέως, τοῦ Πληρεξου-
σίου Τοποτηρητοῦ, ἢ ἐνὸς ἀπεσταλμένου του ἐπὶ τού-
του, καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν Ἀρχῶν, καὶ
συνεννοῦμενοι μετὰ τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς διὰ τὸ δίκη-
μα τῶν συνεδριάσεών των, θέλουσι ἀρχίσει τὴν ἐκπόλη-
σιν τῶν μεγάλων χρηστῶν, τὰ ὅποια ἐπιφορτίζονται.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 16 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ἀρ. 12,416. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐποχρεώμενος νὰ ἐκδώσωμεν τὸ ὑπ' Ἀρ. 12,414-ΑΒ
ψήφισμα, τὸ ὁποῖον κανονίζει προσωρινῶς τὴν δικαστικὴν
ἐξουσίαν εἰς τὴν Στερεᾶν Ἑλλάδα, πρὸς ἀπαρτὰσάσων
τῆς, μὲνως, εὐταξίας, καθόσον αἱ αὐτὲς περιστάσεις ἐπι-
τρέπουσιν.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ ἐξ ἄλλου μέρους, ὥστε οἱ κάτοικοι

τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ κρίνονται, ἐπὶ τὸ θύλακον
διὰ κριτῶν ἐκλεγομένων ἀπὸ τοὺς ἰδίους διαφερόμενους
ἕως ὅτου ὁ διοικητικὸς ὁργανισμὸς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν
τούτων ἀποτελέσῃ δυνατὸν τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῶν
δικαστῶν, κατὰ τὸ περί διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων
ψήφισμα.

Θεωροῦντες τὰς ὑπ' Ἀρ. 1,749 γενικὰς ἀδηγίας πρὸς
τοὺς ἑκτάκτους Ἐπιτρόπους τῆς Κυβερνήσεως.

Διατάττομεν.

1. Οἱ κατὰ τὴν Στερεᾶν Ἑλλάδα Προσωρινοὶ Διοικηταὶ
θέλουσι δέχεσθαι τὰς εἰς αὐτοὺς διευθυνομένας ἐπαρτάς,
καὶ θέλουσι προσπαθεῖ, παρκαλαμβάνοντες πλησίον των
καὶ δύο ἐκ τῶν Δημογερόντων, νὰ συμβιβάζωσι δι-
φιλικῶν καὶ πατρικῶν τρόπων τὰ διαφερόμενα μέρη.
2. Ἐὰν ἡ ἐκθεσις εἶναι περιπεπλεγμένη καὶ ἐπαινή
ἐξέτασιν λεπτομερεστέραν, οἱ Προσωρινοὶ Διοικηταὶ θέ-
λουσι προσπαθεῖ ὅλας δυνάμεις εἰς τὸ νὰ κατατεῖθωσι
τὰ διαφερόμενα μέρη νὰ καθυποβάλλωσι τὴν διαφορὰν
τῶν εἰς αἰρέτωσιν.
3. Ἐὰν ὁ συμβιβαστικὸς οὗτος τρόπος δὲν ἐπιτύχῃ, τὰ
μέρη παραπέμπονται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 1 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Ὑδρας, 12 Μαΐου.

Ἡ ὑποδοχή, τὴν ὁποῖαν ὁ Στρατάρχης Μαΐζων
εὗρεν εἰς ὅλας τὰς πόλεις, ὅθεν διέβη, ἀποδεικνύει
τράνδαν τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποῖαν οἱ λαοὶ τῆς
Ἑλλάδος ἀπονέμωσιν εἰς τὴν εὐεργετικὴν εὐρέ-
νειαν τῶν τριῶν Σεβαστῶν Συμμάχων, καὶ κατ' ἐξέ-
ρεσιν εἰς τὴν φιλόανθρωπον καὶ εὐσπλαγχνικὴν Γαλ-
λίαν. Ἡ νῆσος Ὑδρα ἦτις δικαίῳ τῷ λόγῳ νομί-
ζεται ἐν τῶν σημαντικωτέρων μέρων τῆς Ἑλλάδος,
προσέφερεν εἰς τὸν Στρατάρχην διαβαίνοντα ἐντεῦθεν
ὄχι ὀλιγώτερον ἀξία νὰ φανερώσῃ τὸ κοινὸν
αἶσθημα δείγματ' ὅθεν τὴν 30 τοῦ παρελθόντος
Ἀπριλίου τὴν 3 ὥραν τῆς ἡμέρας πλῆθος λαοῦ
συνέρρευσε εἰς τὸ παράλιον, καὶ οἱ Δημογερόντες
καὶ πρόκριτοι τῆς νήσου ἦλθον εἰς προὔπαντησιν
τῆς Α. Ε. Δεκαπέντε κρότοι κανονίων ἀπὸ τὰ κανο-
νοστάσια μας ἐφάνερωσαν τὴν εἰς τὴν ἑπὶ τὴν ἀπόβα-
σιν του, καὶ παρευθὺς ἤχησαν τὰ καὶ ἐνδοτάσια
ὄλων τῶν ἐκκλησιῶν. Ὁ Στρατάρχης προσέμφθη
εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Μοναστηρίου μετὰ τῆς ἀνι-
κρῆσης ἐκκλησιαστικῆς, πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς
πομπῆς. οἱ δὲ παῖδες τῶν ἀλληλοδιδασκικῶν σχο-
λεῖων προϊστάμενοι ἀνευφήμουν Κάρλο Χόντδον
Δέκατον καὶ τὸν Μαΐζωνα. Γενομένης δὲ
ἐν τῷ ναῷ λιτῆς ὑπὲρ τῶν Συμμάχων Βασι-
λέων, ὁ Κύριος Ἰω. Ὁρλάνδος ἀνέγνωσε Γαλ-
λιστὶ λόγον εὐχαριστήριον, εἰς τὸν ὁποῖον

ἰδασεν ὅτι αἱ ἐλπίδες, τὰς ὁποίας ἡ πάντοτε διακρίνουσα
 ἡμετέρα Γαλλία, χριστιανικὴ φιλοτιμία ἐνεποίησεν, ἐπὶ τῷ
 ἀπογεγονότῳ βασιλεῖ Φιλίππου τοῦ Α', τοῦ Ἀγίου Λου-
 δίκου καὶ Καρόλου τοῦ Η', εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἤρχισαν
 ὅλος πάντων νὰ πραγματοποιῶνται διὰ τῶν ἀγῶνων καὶ
 τῶν ἡμερῶν ἐνὸς ἀξίου αὐτῶν ἀπογόνου, Καρόλου τοῦ Γ'.
 σύγκρινε τὴν ἐπὶ τινος μέρους τῆς Ἑλλάδος γενομένην
 ἐκστρατείαν τῆς εὐγενούς τῶν Γάλλων νεολαίας μετὰ τὴν
 ἡμερινήν, ἥτις, ἂν καὶ μετὰ ὀλιγωτέρας ἐτοιμασίας καὶ χω-
 ρὴν σχεδὸν αἱματοχυσίαν, ἔφερεν ἀποτελέσματα μεγαλή-
 ρα καὶ στερεώτερα δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. "Ὅτι ὁμοῦ μετὰ
 ἑθνος αἰσθάνεται καὶ ἡ Τόρα τὸ μέγεθος τῶν εὐεργεσιῶν
 τούτων, καὶ θαυμάζουσα μετὰ εὐγνωμοσύνης δὲν δύναται ἐπι-
 ματαῖω νὰ ἐλπίσῃ καὶ ἄλλας ἀπὸ τὸ θεησκευτικόν, νόμι-
 μόν καὶ ἡρωικὸν αἶσθημα τοῦ νῦν βασιλέως, ὅστις δικαίως
 τῷ λόγῳ ἐπωνομάσθη ὁ Ἰππεὺς Βασιλεὺς. Ὁμολόγησε
 τέλος πάντων τὰς χάριτας, τὰς ὁποίας ἡ εὐγνωμονοῦσα
 Ἑλλὰς γνωρίζει εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας τῆς Γαλλικῆς στρα-
 τίας καὶ τοῦ ἀξίου αὐτῆς ἀρχηγοῦ κτλ. Εἰς ταῦτα δὲ ἡ Α. Ε.
 ἀπεκρίθη μετὰ πολλὴν εὐαισθησίαν καὶ σεμνοπρέπειαν.
 Ἀνευφημισθέντων δὲ πάλιν τῶν Συμμάχων καὶ τοῦ
 Στρατάρχου, ὠδηγήθη ἡ Α. Ε. συνωδευμένος ὑπὸ
 τῶν Δημογερόντων, τῶν προκρίτων καὶ τῆς φρουρᾶς
 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Γ. Κουντουριώτου Προ-
 βούλου τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Τμήματος τοῦ Παν-
 ἑλληνίου, ὅπου ἐδέχθη τὰς προσήσεις τῶν ἐγκρι-
 τωτέρων. Μετὰ τριῶν δὲ ὥρων διάστημα, κατὰ τὸ
 ὁποῖον ἐπεσκέφθη διάφορα μέρη τῆς πόλεως,
 ὁ Στρατάρχης κατέβη εἰς τὸν λιμένα μετὰ τὴν
 αὐτὴν συνοδίαν, καὶ εἰσέβη εἰς τὸ πλοῖόν του,
 χαιρετηθεὶς πάλιν ἀπὸ τὰ κανονοστάσια.

Ἐξ Αἰγίνης, 22 Μαΐου.

Τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ Μαρσεάλος Μαιζὼν ἀπέπλευσεν
 ἐκ Νεοκάστρου ἐπὶ τῆς φρεγάτας Διδόους διὰ ν' ἀπεέλθῃ
 εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἐπιστρέφει δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ
 ὁ Συνταγματάρχης Φαβέριος.

Ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐχάρισε διὰ τοῦ Ἰωαννι-
 στοῦ αὐτοῦ Κυρίου Δ. Καλλέργη εἰς τὸν Μαρσεάλον, καὶ
 τὸν μετ' αὐτοῦ ἀναχωρήσαντα ἀντιστράτηγον Βαζώνον Δυρ-
 ρῖν, δύο σπαθία, ὧν τὸ μὲν εἶναι κατεσκευασμένον ἐπὶ
 τῶν αὐτοκρατόρων ἡμῶν, ἀξιόλογον διὰ τὴν βαφὴν καὶ κατα-
 σκευὴν, τὸ δὲ ἐφόρει ὁ στρατηγὸς Καραϊσκάκης.

Ἀποσπασμὰ γράμματος τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλ-
 λάδα Στρατάρχου, σημειωμένου τῇ 18 Μαΐου, ἐκ τοῦ
 στρατοπέδου τῶν Ὁθῶν, πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ
 Μέλους τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου.

Γνωστοῖσι πρὸς τὸ Μέλος τοῦτο τὸ πιάσιμον τοῦ Ἀθη-
 φορίτου, τῇ ἐξ ἐφόδου κυρίευσιν ἐνὸς ἐκ τῶν ἐκεῖ Τουρκικῶν
 προμαχῶν, καὶ τὴν νικὴν, τὴν ὁποίαν ἀπῆλυσαν τὰ ἐκεῖ
 σώματα χθες πρῶτῃ, ἐναντίον τοῦ Οὐμέρ Πασσα.

Ἀπόψε, κατὰ τὰς 8 ὥρας τῆς νυκτός, προσέβαλον κατὰ
 εὐθείαν τὴν πόλιν τῶν Ὁθῶν καὶ μετὰ ὅλην πῆλιν τελείαν ἑλ-
 λειψιν τοῦ ἱππικοῦ καταρρώθη ἡ κυρίευσίς τῆς. Ἡ μάχη
 ὁμοῦς ἐξακολουθεῖ, καθότι οἱ Τούρκοι κατέφυγον τελευταῖον
 εἰς τοὺς προμαχῶνας καὶ πύργους τῶν, ὅπου κατὰ πολέμου
 εἰς περιωρισμένοι.

Εἰς ἓνα τῶν ἀρχαίων τῆς Αἰγίνης τάφων εὐρίσκεται παρα-
 κατατεθειμένος ὁ νεκρὸς τοῦ Ἀστυγῆτος, πρωτοστράτηγος ἀπὸ
 τῆς πρὸς τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην νὰ τύχῃ κηδεῖαν
 ἀξίαν τῶν σημαντικῶν καὶ ἐπωφελεστάτων ἀπηρεσίων, τὰς
 ὁποίας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ προσφεύει
 εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Κυβερνήσις, θελουσα νὰ φανε-
 ρώσῃ μετὰ τὸν πλέον δημοτελεῖ τρόπον τὰ κατὰ τῶν Ἑλλή-
 νων αἰσθήματα, διέταξεν ἐγκαίρως τὰ πρὸς τὴν ἱεράν ταύ-
 την, ἥτις ἐμελλε νὰ γένη πρὸς τὸν ἀρίστον φιλέλληνα ἐν
 ἔτος ὕστερον τοῦ ἐνδόξου θανάτου του.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, παραμονὴν τῆς τελευτῆς
 τοῦ μακαρίτου, ὁ νεκρὸς ἐκομίσθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἑνταῦθα
 Ὁρφανοτροφείου μετὰ τὴν ἀνήκουσαν τάξιν. Τὴν ἐπαύριον
 δὲ, 20 τοῦ μηνός, πρῶτῃ, τελεσθεύσης ἐν τῷ ναῷ τῆς συνή-
 θεως ἐπικηδείου λατῆς, ἔγεινεν ἡ εἰς τὸν λιμένα πομπὴ
 τοῦ λειψάνου μετὰ ὅλην τὴν ἐν τῷ προγράμματι προσδιορι-
 σθεῖσαν πενθικὴν συνοδίαν. Περί τὴν 8 ὥραν ἀνεχώρησαν
 ἐκ τοῦ λιμένος τὰ συνιστάμενα τὴν θαλάσσιαν πομπὴν
 πλοῖα, φερομένου τοῦ νεκροῦ ἐπὶ τῆς Καρτερίας, ἀτμοκι-
 νήτου, μετὰ τὸ ὁποῖον ὁ μακαρίτης ἔκαμε τοῦς πλεονέστερος
 τῶν κατὰ θάλασσαν ἀγῶνων τοῦ. Μετὰ εὐχὰν ὥρων πλοῦν
 ἡ πομπὴ ἐφθασεν εἰς Πύργον καὶ μετὰ τὰς διατεταγμένας
 ναυτικὰς τιμὰς ἀποβιβασθεὶς ὁ νεκρὸς, ἐνταφιάσθη ἐμπρο-
 σθεν τοῦ ναυστάθμου, παρευρεθέντων πολλῶν ξένων ἀξιο-
 ματικῶν καὶ πλήθους λαοῦ. Ὁ Κύριος Σ. Τρικούνης ἐξε-
 φώνησε τὸν ἐξῆς ἐπιτάφιον λόγον.

Μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν ἐδόθη τὸ δέπνιον ἡμεῖς ἡμεῖς εἰς
 ἐντὸς τοῦ κήπου τοῦ Κυρίου Τομπάζη, εἰς τὸ ὁποῖον
 παρευρέθη ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης, οἱ συγκροτησάντες
 τὴν ἐπικηδεῖαν πομπὴν καὶ διάφοροι τῶν ἐν Πύργῳ εὐρι-
 θέτων ἀλλογενῶν ἀξιωματικῶν.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 38 — 39 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΛΟΓΟΣ

Εκφωνηθεὶς ἐν Πόρῳ παρὰ τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Τρικούπη τὴν 20 Μαΐου, ἡμέραν καθ' ἣν ἐτελεῖτο ἡ ἐπικήδειος μνήμη τοῦ μακαρίτου Φραγκίσκου Χάστιγγος.

Θῦμα ἐλευθερίας, θῦμα φιланθρωπισμοῦ, θῦμα ἀληθοῦς δόξης παρουσιάζει σήμερον ἐνώπιον τῶν ὑψηλῶν Ἀρχῶν τῆς πατρίδος, ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων φιλελλήνων, ἐνώπιον τοῦ πολυαριθμοῦ τῶν πολιτῶν πλήθους ἡ ἐπικήδειος αὕτη καὶ κατανυκτικὴ τελετὴ τῆς θυσίας ταύτης ἡ σημερινὴ ἐνίκυσις μνήμη καλεῖ τὴν Ἑλλάδα εἰς κλαυθμούς καὶ τὴν ἐνδύει τὰ κένθριμα. Ὁ Ἀρχων, ὁ Πολίτης, ὁ Φιλέλλην, ὅλοι προσφέρουν ἀμιλλώμενοι καρδιοστάλακτα δάκρυα εἰς τὴν πάνδημον ταύτην ὥραν, ὡς ἐπᾶξιον στέφανον εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας, ὑπὲρ φιλανθρωπισμοῦ, ὑπὲρ ἀληθοῦς δόξης πρὸ ἐνός ἤδη χρόνου σφαγιασθέντα. Ὁ ἴδιος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος τιμῶν ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας του, συνεκάλεσε τὸ ἔθνος εἰς ἐπιτάφιον θρήνον, καὶ μὲ τὰ πασιφανέστερα σημεῖα τῆς λύπης λέγει σήμερον ὁ ἴδιος εἰς τὸν κόσμον ὅλον καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν ὅ, τι αἰσθάνεται καὶ ὅ, τι ὀφείλει ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἐκουσίως θυσιασθέντα. Καὶ ποῖα τὰ αἷτια τῆς θυσίας ταύτης; ποῖα ἡ μαχικὴ δύναμις ἡ ὁποία λύουσα τὸν θνητὸν ἀπὸ τὰς ἐξ αἵματος καὶ συμβιώσεως σχέσεις, τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τοὺς θελκτικὸς κόλπους τῆς ἡδονῆς, καὶ ἀποξενόουσα αὐτὸν ἀπὸ εἰς ὅ, τι τὸν προσήλωσεν ἡ ἐπίγειος ὑπαρξίς του, τὸν ἀναιθεάζει ὅπου ὁ θνητὸς παύει πλέον τοῦ νὰ φκινεται θνητὸς, καὶ ὅπου ἡ παλαιωθείσα φύσις του ὅλη διὰ μιᾶς ἀνακαινίζεται; Αἶ, ἀκροαταὶ! ἡ δύναμις αὕτη δὲν εἶναι, ὅχι, ἀπὸ τὴν γῆν· γεννιήτορα ἔχει τὸν οὐρανόν· φῶς, ἀλήθεια καὶ ἀθανασία περιχύνεται κύκλῳ τῆς· ἡ δύναμις αὕτη εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν, ὅταν ὁ δημιουργὸς τοῦ παντὸς ἐμφύχωσε τὸ χῶμα, τὴν ἀνεφύτησεν εἰς τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν του, ἐμφυτεύσας εἰς τὴν καρδίαν του τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον, καὶ μάλιστα τὸν πάσχοντα πλησίον. Τὸ θεῖον τοῦτο αἶσθημα τὸ ὁποῖον ἐνδύει τὴν θνητὴν φύσιν ἀθανασίαν καὶ φέρει εἰς τὴν ἀληθῆ δόξαν, ἂν καὶ κοινὸν εἰς ὅλους, δὲν βασιλεύει παρὰ εἰς ἐκείνας τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς ὅσας ἐνάρετος καὶ ἐλευθέριος ἀγωγή, ὑπὸ τὴν αἰγίδα ἀνθρωποπρεπῶν νόμων, εὐτύχησε νὰ ἀποκαταστήσῃ ἀξίας τῆς πλαστουργικῆς χειρὸς ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλάβαν τὸ εἶναι. Τοιαύτης φύσεως εἶναι ἡ παρούσα θυσία, τοιοῦτος εἶναι ὁ προκείμενος εἰς κλαυθμὸν νεκρός. Αὐτοῦ τοῦ θεοῦ αἰσθηματος τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγῆτης πανηγυριστῆς, αὐτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ κλαυθμοῦ συμμετοχὸς ἔρχομαι καὶ ἐγὼ νὰ γενῶ σήμερον μὲ μικρὰς ἀναμνήσεις τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀγώνων καὶ ἐπιθυμιῶν του.

Ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ ἄδου ἔκραξε πρὸ ὀκτῶ χρόνων ἡ ἀθλία Ἑλλὰς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε. «Λυπήσου με, Κύριε, ἐκολλήθη τὸ δέμα μου εἰς τὰ κόκκαλά μου ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ στεναγμοῦ μου, κρημνίσματα κατοικῶ ὡς τὸν φιλέρημον πελεκᾶνα καὶ τὸν νυκτικὸν ἀκα· τὰ δάκρυα ἔχω εἰς πόσιν καὶ τὸν κοινορκτὸν εἰς τροφήν· Γενοῦ, Κύριε, βοηθὸς εἰς τὰς θλίψεις μου καὶ καταφυγὴ μου. Κύτταξε, Κύριε, ἀπὸ τὸ ὄψος τοῦ ἁγίου σκηνώματός σου, καὶ ἀκουσε τοὺς στεναγ-

μούς, οἱ ὁποῖοι ἀναβαίνουν ἀπὸ τὰ δεσμά μου· ἄρπαξέ με ἀπὸ τὸ σκότος τοῦ θανάτου.» αὐτὰ εἶπε καὶ τὸ φῶς τοῦ χριστιανισμοῦ περιχύνεται εἰς τὰ σπάργανα τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Νέον μαρτυρολόγιον ἀνοίγεται διὰ τὰς ἀγαπῶντας ὑπὲρ ἑαυτοὺς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ Εὐρωπαϊκαὶ λόγχοι ἔρχονται νὰ συντριφθοῦν ἐναντίον τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς βαρβαρότητος. Ἡ ἐλευθερία κραυγὴ τῆς πίστεως πρὸς τὸν Κύριον Ἑλλάδος, διεπέρασεν ὡς ῥομφαία δίστομος καὶ τὴν εὐγενὴ καρδίαν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ὁποῖου θρηνούμεν σήμερον τὴν στέρξιν. Ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα· οὔτε πατρίς του ἦταν ἡ Ἑλλὰς, οὔτε συγγενεῖς ἢ φίλους κινδυνεύοντας ἤλθε νὰ διασώσῃ ἀπὸ τὴν σφαγὴν ἢ τὴν αἰχμαλωσίαν, οὔτε κτήματα νὰ διαφυλάξῃ ἀπὸ τὴν διαρπαγὴν ἢ τὴν δήμευσιν, αὐτὴ παλιτὴς δικαιώματα νὰ ἀνακτήσῃ, αὐτὴ πλοῦτον νὰ κερδίσῃ, αὐτὴ τιμὰς νὰ ἀπολαύσῃ, οὔτε τὸν σφόν ἢ τὸν ἐμπειρον νὰ ἐπαγγεληθῇ ἡλθε· πλοῦτος καὶ τιμὰς τὸν περιεκύκλωσεν εἰς τὴν πατρίδα του· ἀλλ' ὁ λαμπρὸς καὶ πλούσιός του αἰκας· στενὰ καλύβη τὸν ἐράνη, ὅτε ἡ ἐλευθερία λαβοῦσα εἰς χεῖρας τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ῥομφαίαν τὸν ἐκάλεσαν εἰς ἐκλεκτὴν ὁπαδὸν τῆς εἰς τὴν πάλην. Καὶ πότε ἦλθεν; ὅταν ἡ Ἑλλὰς αἰμορφὸς ὅλως διόλου καὶ ἀκατέργαστος ἐσκεπάζετο ἀπὸ τὰ σκότος τῆς ἀναρχικῆς ἀβύσσου.

Τί τὸν ἔφερε λοιπὸν εἰς τὸν κινδυνώδη τοῦτον ἀγῶνα ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς του; τὸ εἶπα προοιμιάζων· ἡ πρὸς τὸν πάσχοντα πλησίον του ἀγάπη· πόσον σκοπὸν ἐλθὼν ἔτρεψε; τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ κινδυνεύοντος καὶ ταλαιπώρου πλησίον του. Ἀπὸ τοιαῦτα αἷτια ὁρμώμενος, καὶ εἰς τοιοῦτους σκοποὺς ἀφορῶν, ἐζώσθη κατ' ἀρχὰς ὡς ἀπλὸς στρατιώτης τὸ σπαθί, καὶ ἔτρεξεν εἰς τοὺς κατὰ ξηρὰν τῆς Πελοποννήσου πολέμους· ἐνδυμένος τὴν ἀκαταμάχητον τῆς καρτεροψυχίας πανοπλίαν διέβη μετολίγον εἰς Κρήτην, ὅπου ἀντεπάλεσε μὲ τὰ δεινὰ τῆς κακουχίας καὶ παντὸς εἶδους στερήσεως, καὶ ὅλος ἀφοσιωμένος εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐκινδύνευσεν ἐκτοτὶ ἀκόμη νὰ γενῇ θῦμα τοῦ ζήλου του. Ἡ πεῖρα τὸν ἐδίδαξε μετ' ὀλίγον τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐδύναντο νὰ ἀποκαταστήσῃ τοὺς ἀγῶνάς του ὠφελιμωτέρους εἰς τὸν πάσχοντα πλησίον του· ἐπρότεινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν χρῆσιν τῶν ἀτμοπλεύστων, καὶ ἐπρόσφερεν ἑαυτὸν ἑτοιμον εἰς τὴν κατὰ τὴν Ἀγγλίαν κατασκευὴν των. Κατέβη ἐκεῖθεν μὲ τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ ὁποῖον ἐμελλε νὰ τὸν ἰδῇ καὶ εἰς τῆς νίκης καὶ εἰς τοῦ θανάτου τῆς ἀγκάλας. Διέπρεπε τὸ ναυτικὸν μας διὰ τὴν ἀπὸ ὅλους ὁμολογουμένην εἰς τὰ τῆς θαλασσοπλοίας σπανίαν ἱκανότητάτου καὶ τὴν πολεμικὴν του εὐτομίαν, ἡ ὁποία ἐκίνησεν εἰς θάμβος τὸν κόσμον ὅ, ὅν· ἀλλ' ἡ πειθαρχία καὶ Εὐρωπαϊκὴ τάξις ἐλειπαν. Συνέλαβε τὴν εὐτυχὴ ἰδέαν νὰ ἐπιχειρήσῃ πρῶτος αὐτὸς διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τούτων νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἀναβῇ τὸ φιλόκαλον καὶ γενναῖον τοῦτο ναυτικὸν εἰς τὸν ὑψηλὸν βαθμὸν τὸν ὁποῖον ἡ θεὰ πρόνοια μὲ φανερά σημεῖα δείχνει ὅτι τῷ ἀποταμιεύει· καὶ ἰδοὺ τὰ μεγάλα ταῦτα καλὰ ἡ καρτερικὴ ἱκανότης τοῦ Χάστιγγος τὰ εἰσάγει εἰς τὸ ναυτικὸν καὶ σταθερῶς καὶ ἀταράχως. Φύγει τινὰς νὰ συλλογισθῇ πόσον δεινὴ εἶναι ἡ τοιαύτη εἰσαγωγή εἰς ἔθνος ἀλλοτρώπως γυννημένον καὶ ἡλικιωμένον, πόση εὐχρίτης καὶ καρτερία ἀπαιτεῖται εἰς συστάσιν ναυτικῆς ἀρχῆς καὶ τάξεως ἐν καιρῷ γενικῆς ἀναρχίας καὶ ἀταξίας, διὰ νὰ κατανόησιν τοὺς καμάτους τοῦ εἰσαγω-

γίω και διδασκάλου· ἀλλ' ὅτι τιμᾷ περισσότερον τὸν ἀνδρα καὶ τὸ ναυτικὸν ἐνταυτῷ τῆς Ἑλλάδος εἶναι, ὅτι οἱ βρεῖς πανταίως τῆς τακτοποιήσεως ἀντὶ τῆς ἀποξενώσεως εἵλκυσαν ὅλον διόλου τὴν καρδίαν τοῦ ναυτικοῦ καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὴν τάξιν, ἀντὶ τῆς ματαιωθῆναι μετὰ τὸν θάνατόν του, εὐτυχοῦν ἀκόμη περισσότερον. Ἐδῶθεν ἀρχίζει τὸ στάδιον τῶν ἡγώνων του, τοὺς ὁποίους παρέλαβεν ἡ ἱστορία τῆς ἀναγενεσιῶς μας. Αὐτὴ θέλει διηγηθῇ τὰς πρὸς τὴν Σάμον καὶ ἀλλοτρίου ἐκστρατείας του· αὐτὴ θέλει παραπέμψῃ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τὰ κατὰ τὸν Φιλιππικὸν καὶ κατὰ τὸν Βῶλον κατὰ τὸν ῥωμαϊκόν του· αὐτὴ θέλει εἰπεῖ χαίρουσα καὶ ἀγαλλομένη ὅτι τὴν 17 (29) Σεπτεμβρίου ἐπανηγύρισεν ὁ αἰμίμητος εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον τὰ προεόρτια τῆς 8 (20) Ὀκτωβρίου τοῦ σωτηριώδους ἐκεῖνου διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔτους, ἀφανίσας τὸν εἰς Σάλωνα ἐχθρικὸν στολίσκον· ἀλλ' ἡ ἀνάστασις τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ ἡ δόξα τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἐφαίνετο ἀποταμιευμένη εἰς τὸ μέλλον τοῦ Μισολογγίου, λέγω τῆς πόλεως ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἔδειξεν ὅλην τὴν ἰσχύϊν τῆς φύσεώς του. Εἰς τῆς πόλεως αὐτῆς τὴν ἀνέγερσιν προσηλώσας ὅλην τοῦ τὴν διάνοιαν, ἐδιψοῦσε συμμετοχὸς νὰ γενῇ τῶν μεγαλείων καὶ τῆς φήμης τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι πρὸς τὸ τέλος τῆς πολυωδύνου ἐκείνης πολιορκίας, ἐξ αἰτίας τῶν δεινῶν καὶ τῆς σκληραγωγίας, ὁμοιάζαν τὸ φρικτὸν σκελετὸν τοῦ θανάτου, τοῦ ὁποίου τὸ δρέπανον νικᾷ τὸ πᾶν, ἂν καὶ ἀπὸ χειρὸς ἀσάρκου καὶ κατεξηρχμένης βασταζόμενον. Μόλις ἀνοιχθῇ πάλιν τὸ θέατρον ἐκεῖνο τῶν ἐνδοξοτέρων καὶ αἱματωδεστέρων ἀγώνων τῆς πατρίδος, ἔτρεξεν ἐκεῖ ὡς διψῶτα ἑλκός, καὶ μετὰ τοὺς ὀρθήλους τοὺς ὁποίους χαρίζει εἰς τὸν ἄνθρωπον μόνον ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ χριστιανισμοῦ, τῆς θείας ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀληθοῦς δόξης, βλέπει μακρύνει τὴν πολυωδύνον ταύτην πόλιν μεθύουσαν ἀκόμη ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν ἀγίων καὶ ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ θεὰ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος πρό τιμῶν μηνῶν ἀνέστησεν ἐπὶ τοῦ Βασιλαδίου, ἀνάπτει ἐτι μᾶλλον τὸν ζήλόν του. Ἀλλὰ τί ἦτον ἡ σημαία αὕτη στημένη κατέναντι ἐνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν πατρίδα σφαγιασθέντος; ὁμοιάζε τὸ πικρὸν θυμιάμα τὸ ὁποῖον καίει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν τύφων ἡ χριστιανικὴ εὐλάβεια καὶ ἡ φιλοστοργία! Ἐκεῖθεν ἀτενίσας πρὸς τὴν ἱερὰν πόλιν παρατρεῖ ὡς ὁ Ἄγγελος τῆς ἀποκαλύψεως ὑποκάτωθεν τοῦ κρημνισθέντος καὶ μινυθέντος Ἁγίου Θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον. Δὲν ἤχουν πλέον, ἀλλοίμονον! Δὲν ἤχουν εἰς τὰς εἰσόδους τοῦ οὐανοῦ τῆς ἐλευθερίας! ἄρῳνος εἶναι ἡ κλαγγὴ τῶν ὀπλῶν! ἀρχνὲς τὸ ἄλλοτε περίβλεπτον σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου! ὁ τῆρος, ὁ τῆρος κατέπτε καὶ τοὺς ὕμνους, καὶ τὴν κλαγγὴν καὶ τὸν σταυρόν! τὸ σημεῖον τῆς ἀσέβειας φάνετο μόνον ὑψωμένον ἐπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Θεοῦ, μόνον οἱ ὑποκάτωθεν τοῦ θυσιαστηρίου τούτου ἐσπαγμένοι ἅγιοι καὶ δίκαιοι βαρέως στενάζοντες καὶ ἀγανακτοῦντες, διότι κατάκεινται ἀναξίως ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ σημείου τῆς ἀσέβειας, ἀκούοντες, κραζόντες, μεγάλη τὴ φωνὴ καὶ λέγοντες· Ἔως πότε ὁ Δεσπότης, ὁ Ἄγιος, ὁ ἀληθινὸς οὐ κρίνεις, οὐκ ἐκδικεῖς τὸ αἶμα ἡμῶν;

Τοιαύτας βέβαιαι ἐντυπώσεις ἦτον ἐκδιδόναι νὰ λάβῃ ἡ εὐγενὴς τοῦ ψυχῆ, ὅταν διερχόμενος διὰ τῆς λίμνης, ἀπεφάσι- σεν ἐνισχυόμενος ἀπὸ τοὺς γενναίους συσσωριστάς του, νὰ

προσβάλῃ δι' ἐφόδου τὸ Ἀνατολικόν. Ἀμύλλαν καὶ ἐνθουσια- σμὸν ἀκαταμάχητον ἐπλήρωσε τὴν καρδίαν ὅλων τῶν πολεμι- στῶν κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν ἐκείνην ἡ εὐτολμία του. Πρῶτος εἰς τὸν βαθμὸν, πρῶτος ἐπαρουσιάσθη καὶ εἰς τὸν κίνδυνον· εἰς ἀσκεπὲς πλοιάριον ἀνέβη, καὶ ἀπροφύλακτος ἐντὸς βολῆς τουφεκίου ἐπλησίασεν. Οἰκοδομὴ ἀνετράπησαν ἐνώπιόν του ὀχυρώματα κατεστράφησαν, φόβος καὶ τρόμος κατέλαβε τὸν ἐχθρόν. Ἐμψυχωμένοι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὸν ἀπτόητον ἀρχηγόν- των, ἔδειξαν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦ Μισο- λογγίου δὲν σκεπάζει ὅλους τοὺς ἀνδρείους τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ εὐτυχοῦς τούτου καὶ τολμηροῦ ἐπιχειρή- ματος, ἐγγὺς τόσων λαμπρῶν ἐλπίδων, πληγὴ βαρεῖα ὑστε- ρεῖ τοὺς ἀθλητὰς καὶ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ τοὺς καρπούς τῶν μεγάλων ἀγώνων τῶν ἀποθνήσκει ὁ γενναῖος, καὶ δὲν λυπεῖται ὅτι ἀποθνήσκει· λυπεῖται μόνον ὅτι ἐνῶ ἐκπνέει, αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως τοῦ Μισολογγίου πενθοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν τῇ ἐορτῇ, ὅτι οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστεινάζου- σιν, ὅτι αἱ παρθένοι αὐτῆς ἄγονται, καὶ αὐτὴ πικραίνονται. Μὲ τοιαύτην βαρυθυμίαν σφαγι- ᾶται καὶ αὐτὸς ὑποκάτωθεν τοῦ ἰδίου θυσιαστηρίου ὅπου ἐ- σφάγησαν οἱ ἅγιοι καὶ δίκαιοι· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν βαρυθυμῶν κραυγάζει φωνὴ μεγάλη καὶ λέγει· Ἔως πότε οἱ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ βασιλεύοντες οὐ κρί- νετε, οὐκ ἐκδικεῖτε τὸ αἶμα ἡμῶν; ἔως πό- τε ἀπροσάκτετος ἡ πόλις τὴν ὁποίαν μαχομένην διὰ τὴν δόξαν τοῦ ἐσταυρωμένου, ἀπετέκνωσεν ἡ μάχαιρα καὶ ἡ αἰχμαλωσία; ἔως πότε τὰ δάκρυα νὰ καταβαίνωσιν εἰς τὰς σιαγῆνας σας; ἔως πότε τὰ ἀπομεινάρια τῆς ταπεινώσεως καὶ ἀσχημοσύνης ἐνδυμένα, ἄστεγα καὶ ἄπορα, νὰ μὴ παρηγο- ρῶνται καὶ κλαίοντα ἐπὶ τῶν τάφων τῶν φιλάτων τῶν; ἔως πότε ἡ ἀσέβεια νὰ κάθεται ἀλαζωνευομένη ἐπάνω τοῦ ἁγιά- σματος τῆς, καὶ νὰ ὑβρίζῃ ἐνώπιον τῶν χριστιανῶν Βασι- λεῶν τὰ ἁγία τῆς; ἔως πότε... Ἀλλὰ χάρις, ὦ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ σκιά, χάρις· ἡ ἐξ ὕψους βοήθεια εὐλόγησε τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ τῶν καρτεροφύγων Στερεοελλαδιτῶν τέκνων τῆς, συνετῶς ὁδηγου- μένων, ταπεινώσασα τὴν ἀσέβειαν ὑψωμένην εἰς τὰ φρούρια τῆς Βονίτσης, τοῦ Ἀντιρρίου καὶ τῆς Ναυπάκτου, τὰ ὁποῖα ἐδυνήθη ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις μόνον σήμερον νὰ ἐναριθμή- σῃ εἰς τὰ τρόπαιά της, ἔχουσι τὰ εἶλε τῆς καὶ εἰς τὴν πόλιν τῆς ἐθνικῆς μας δόξης· φωνὴ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιέσεως ἀναγ- γέλλεται εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλον τὸν χριστιανικὸν κόσμον. Αἱ παρθένοι τῆς πόλεως ταύτης, οἱ νεανίσκοι τῆς ἰδοῦ ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν Αἰγυπτιακὴν αἰχμαλωσίαν διὰ τῆς φιλοχρίστου μεγαλοδορίας τοῦ λαμπροῦ κληρονόμου τῶν χρι- στιανικῶν ἀρετῶν τοῦ θεοσεβεστάτου ἐκεῖνου Βασιλέως, ὁ ὅ- πριος, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβασανίσθη εἰς τὰ δεσμά τῆς ἰδίας ἀπίστου Αἰγύπτου. Οἱ σύμμαχοι Βασιλεῖς δὲν κωφεύουν, ὅχι, εἰς τὰς φωνὰς τὰς ἐξερχομένας ἀπὸ τὰ ἐ- ρείπια τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Θεοῦ· ἡξευ- ρίζουν ὅτι αἱ φωναὶ αὗται εἶναι ἐκείνων τοὺς ὁποίους, ὅταν οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ εἶδαν ἀναβαίνοντας εἰς τοὺς οὐρανοὺς, εἶπον· Οὗτοι εἰσὶν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ θλίψεως μεγά- λης. Ἐπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλθεῖ- καναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου. Βλέ- πουν ὅτι ὁ Θεὸς δὲν λαλεῖ ἐν παραβολαῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα· ὁ Θεὸς ἐργάζεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οὐκ εἰς τὸν θνητὸν ὁ

ποῖος δυνάμενος νὰ συνεργασθῇ δὲν συνεργάζεται. Χάρου καλὴν, λέγω, ὡ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ ψυχὴ, χάρου ἀνηγέρη ἡ δόξα τῆς πολυπαθοῦς ταύτης πόλεως, ἀνεκουφίσθησαν αἱ συμφοραὶ τῆς, ἀνεκαινίσθησαν οἱ ἐπινίκαιοι ὕμνοι τῆς. Ἦλθεν ἡ ὥρα καθ' ἣν τὸ σπέρμα τῶν δούλων τοῦ Κυρίου τὴν ἐκκληρονομίαν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ. Ἦλθεν ἡ ὥρα καθ' ἣν οἱ Λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὄντος φοροῦντες τὰς χρυσοῦφάντους στολάς, χειραγωγούμενοι ἀπὸ τὸν εὐσεβῆ Κυβερνήτην, καὶ παρακολουθούμενοι ἀπὸ τὰ φιλόχριστα τέκνα τῆς πατρίδος, εἰσέρχονται πάλιν ἐν τῷ τῶν κατεδαφισμένων ναῶν τῆς, ὅπου οἱ Ἅγιοι καὶ δίκαιοι ὀλίγας στιγμὰς πρὶν τῆς σφαγῆς των ἔψαλαν μόνον τὰ ἐπιμνημόσυνά των. Οἱ ἴδιοι αὐτοὶ Λειτουργοὶ τῆς Τρισηλίου Θεότητος ἀνεγείροντες τὸ πεσὼν θυσιαστήριον, καὶ θέτοντες αὐτὸ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Χριστιανικωτάτης τριπλῆς Συμμαχίας, ὕμνουσιν σήμερον καὶ εὐλογοῦσιν μεγαλοφώνως, συνευλογούντων καὶ συνυμνούντων ἄνωθεν τῶν Ἀγγέλων, τοὺς ἀνακαλέσαντας αὐτοὺς εἰς τοὺς πατρῷους ναοὺς, καὶ γράφοντες τὸ ὄνομά σου εἰς τὸ λαμπρὸν τῆς πόλεως ἐκείνης μαρτυρολόγιον, θέλουν τὸ μνημονεῦει εἰς τὴν μεγάλην εἰσοδὸν τῶν Ἀγίων, κατὰ τὴν ὁποίαν ὑψόνοντες ἐνώπιον τοῦ εὐγνωμονούντος πληρώματος τῶν πιστῶν τὸ ἱερὸν ποτήριον, τὸ δοχεῖον τοῦ ἁγίου σώματος καὶ τοῦ ἁγίου αἵματος θὰ δέονται λέγοντες μεγαλοφώνως.

« Φραγκίσκου Χάστιγγος τοῦ δι' ἀγάπην τοῦ πολλὰ παθόντος πλησίον σφαγιασθέντος, μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ »

Ὁ Π. Ἀρχιερατικὸς Τοποτηρητὴς Μυκόνου κτλ.
Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος
τῆς Ἑλλάδος Κύριον Γ. Χρυσήδην.

Οἱ τῆς Ἀνάφης κάτοικοι αἰσθανθέντες τὴν ἐκ τῶν φώτων τῆς παιδείας ὠφέλειαν, ἐσύστησαν προθύμως Ἀλληλοδιδασκτικὴν Σχολὴν θεῖα εὐδοκία καὶ τῇ προτροπῇ μου καὶ συνεισέφερον ἕκαστος καθ' ἃ εἶχει δυνάμει, προηγηθείσης εἰς τὴν συνεισφορὰν αὐτὴν καὶ τῆς βοηθείας τῆς ἐκεῖ μόνῃς Καλαμιωτίσσης, καὶ τῆς εἰς Ἀμοργὸν Χορδωιτίσσης ἐπιλεγόμενης. Τὸ πρῶτον τῶν Χριστιανῶν ἐκείνων, εἰς ἑκατὸν τριάκοντα οἰκογενείας συγκεκμημένων, ἐπαινῶν καὶ γὰρ, συνήγαγον ὅση δύναμις, καὶ χάριτι Δεῖα ἐτελειώθη ἀξίως τὸ ἔργον. Εὐγνωμονοῦντες δὲ διὰ τοῦτο, ἐξέφρασαν εἰς ἐμὲ τὴν ἐπιθυμίαν των δι' ἐπιστολῆς τῶν ἐπιτρόπων τῆς σχολῆς ὑπὸ τῇ 17 τοῦ ἡδὴ λήγοντος, τὸ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡ πράξις των καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν. Διὰ τοῦτο σπεύδω νὰ ἐπισυναψῶ ἐνταῦθα ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου των, καὶ σὰς παρακαλῶ, Κύριε Συντάκτα, νὰ δημοσιεύετε διὰ τῆς Ἐφημερίδος σας πρὸς ἀμίλλαν τῶν τοιούτων καλῶν.

Εὐέλπις ὢν διὰ τὸν περὶ τὰ αὐτὰ ζήλόν σας,
σὰς εὐχομαι ὑγίαν καὶ ὑπογράφωμαι.

Ἐν Μυκόνῳ, τῇ 25 Ἀπριλίου 1829.

Καρύστου Νεΐφυτος.

Κατάλογος τῶν συνδρομητῶν τῆς συστηθείσης ἀλλήλοδιδασκτικῆς σχολῆς ἐν τῇ νήσῳ Ἀνάφῃ.

Γρόσια.

Ὁ πανιερώτατος ἀρχιερεὺς μας Καρύστου Νεΐφυτος	45.
Ὁ Οἰκονόμος Χόρας	40.
Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος	40.
Ἀγγελετάκης Λαγκαδάς	60.
Νικόλαος Ροῦσσοι	40.
Μανῦσος Πελέκης	30.
Νικόλαος Κολλητᾶς	20.
Νικόλαος Ἀρβανίτης	25.
Μανολάκης Ροῦσσοι	20.
Ῥωσσετάκης Χάλαρης	30.
Νικολάκης Γαβαλᾶς Γιαννάκης	40.
Ἀντώνιος Χάλαρης	40.
Νικόλαος Γαβαλᾶς Γεωργάκης	50.
Μαρινάκης Γαβαλᾶς	50.
Μαστρογιάννης Συρίγος	63.
Πέρος Λουδάρος	20.
Γεώργης Κολλητᾶς Λιμπράδου	20.
Ἰωάννης Κολλητᾶς Ἀντωνίου	35.
Ἀναγνώστης Μοσκοχειλός	20.
Ἀντώνιος Σιγάλας	10.
Ἀιδρέας Χάλαρης Ψαῖα	16.
Ματθαῖος Συρίγος Περούλη	20.
Ῥωσσετός Σιγάλας Ἰω.	10.
Ἰωάννης Ἀρβανίτης	20.
Ἀναγνώστης Ροῦσσοι Μαστρομανόλης	20.
Ἰω. Ροῦσσοι Μανολάκης	12.
Γιαννάκης Γαβαλᾶς Ν.	30.
Ἰω. Κολλητᾶς Γεωργίου	40.
Νικόλαος Δαμιγός	20.
Μητῆς Σακελλαρίου Κάσσιος	14.
Λογεθέτης Ν. Πελέκης	40.
Ζωζάνης Γαβαλᾶς Μανουήλ	40.
Μανόλης Γαβαλᾶς	30.
Γεώργιος Χάλαρης Μ. Κυριάνης	20.
Μαρία χήρα Γιακωμάκης	16.
Ῥωσσετάκης Γαβαλᾶς	16.
Σακελλάριος Π. Ἰωάννου	28.
Ν. Χάλαρης Συριακοῦ	20.

Τὸ ὅλον 1,110.

